

Mýtníčku, mýtníčku,
máš ty jednu dceru,
až nám ty ju slúbiš,
ty sa vyslobodíš.

A keď prišiel domů,
sednul na stoličku,
sednul na stoličku,
zalomil hlavičku.

Pantatíčku starý,
či vás hlava bolí,
či vás hlava bolí,
a či život bĕlý?

Hlava mia nebolí,
ani život bĕlý,
ale si ty, dcerko,
Turkom zaprodaná.

Nechajte, tatíčku,
nech jich oklamáme;
máme dvĕ služebné,
z tych jim jednu dáme.

Dcerko Katerinko,
sklamat sa nedajú,
sklamat sa nedajú,
tebe oni znajú.

Dcerko Katerinko,
vejdi do svetličky,
co krajší šaty máš,
obleč si na sobáš.

Dcerko Katerinko,
postav si stoličku,
zvihni očka hore,
pozri na horičku.

Či to dú mrakavy,
či zore červené?
Oj, pro tebja idú
koče zostrojené.²⁾

Keď už oni prišli
vrch hory vysokej:
Turecká družičko,
požičaj nožička,

ať si já překrojím
dvĕ sladké jablíčka.

Zabudla sem si ho
v tatíčkovém dvoře,
v tatíčkovém dvoře
na kameném stole.

Turecký družbičku,
požičaj nožička,
dala mi mamička
těsného lajblička.

Turecký mladý zaľ,
požičaj nožička,
len si já odkrojím
svĕho radostníčka.

A jak ho chytila,
do srdca štuřila,
vrch hory vysokej
hnedky tam zemřela.

Z Lidečka:

1) Slúbil pan Sobolý
panu Lidborovi,
aby mu dceru dal,
že mu kúpí hory.

Přijeli, došli
druzí polajtáři:
Stroj sa, mladá paní,
pojedeš ty s námi.

Čekajte, dočkajte,
milí polajtáři,
až sa já napiju
z Dunaja vodĕnky.

2) Přijeli, došli
první polajtáři:
Stroj sa, mladá paní,
pojedeš ty s námi.

Čekajte, dočkajte,
milí polajtáři,
až sa podĕkuju
sestřičce, bratrovi.

Jednú rukú pila,
druhú sa topila,
na své tovaryšky
žalostně volala.

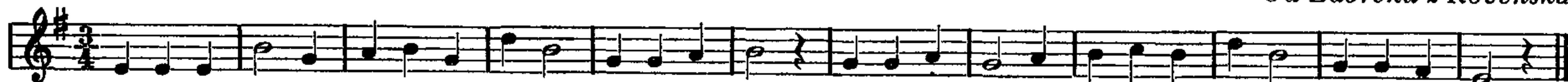
Čekajte, dočkajte,
milí polajtáři,
až sa podĕkuju
otcovi, mateři.

Přijeli, došli
třetí polajtáři:
Stroj sa, mladá paní,
pojedeš ty s námi.

148. MILÝ S MILOU

314.

Od Zábřehu z Rovenska

Smlóva-li se dva, smlóva-li, by preč vandrova-li, z jedné dě-di-ny do druhé, do kra-ji-ny ci-zé.

Smlóvali se dvá, smlóvali,
by preč vandrovali,
z jedné dědiny do druhé,
do krajiny cizé.

A jeho milá, rozmilá
napřed vandrovala,
a když k hájičku když přišla,
pod stromem usnula.

A její milý, rozmilý
za ňó na koňu jel,
a když k hájičku když přijel,
svó miló neviděl.